

נחלתנו

ידיעון שבועי של מכון "נחלת צבי"

גליון תרל"ח - פר' חקת - תשפ"ו

מי יודע ומי מכיר?

[א]

בספה"ק 'באר מים חיים' פר' בהעלותך (פ"ח באד"ה או ירמוז הכתוב באמרו בהעלותך), בסוף הקטע כתב וז"ל: ...ועל כן גדולה תשובה שזדונות נעשו לו זכויות ואוקמוהו חז"ל (יומא פ"ו ע"ב) בתשובה מאהבה. כי התשובה המובחרת הנזכר הוא בחינת תשובה מאהבה שאחר כך בוער לבו ביקוד יקוד אש באהבה עזה ונאמנה, והקב"ה מקבל תענוג ונחת רוח מזה, ועל ידי התענוג הלז נתעלה האחור לבחינת קדם. כי לולי ההתרחקות לא היה בא להתדבקות כזה. וממילא הזדונות זכויות הן שגרמו תענוג ונחת רוח להבורא זכויות ממש (ואכן הנה נודע שחלילה לאדם לעשות כן בכוון כי בזה אדרבה להיפוך שהמצוות נעשין זדונות כיון שהתשובה יגרום לו לחטוא וכמאמר חז"ל (במשנה אחרונה דיומא) האומר אחטא ואשוב וכו' אין מספיקין בידו לעשות תשובה, וכידוע טעם נפלא לזה בשם הבעל שם טוב עכ"ל.

האם יודע מה פי' הבעש"ט הק', והיכן הוא מובא.

[נתקבל מהרב ש. צ. ע.]

[ב]

[א] איתא בספה"ק "נועם מגדים" פר' קרח (בתו"ד במאמרו הראשון) וז"ל: ...והנה יתכן שעיקר מחלוקת קרח היתה בשביל אהרן שאמר שמשוה בדה זאת מלבו אלו מתנות כהונה, כידוע שלעג שאלמנה היתה בשכונתי כו', ומשום שסבר שהרי זה נהנה מבשר ודם ואיך ישתמש בשמות הקדושים (עי' ירוש' יומא פ"ג סוף ה"ז)? וידוע מהאר"י ז"ל שאמר שבדור[ות]נו אסור להשתמש בשמות, כי בימי ר"ט היה אפר פרה וקרח עשיר גדול היה וחלק להם מעשר ואמר להם שיהיו כהנים בלי קיחת מתנות ולהשתמש בשם כידוע עושר שמור וגו' (קהלת ה, יב) שעל ידי עשרו חלק כדברינו וזה מה ראה לחלוק פרשת פרה ראה. ודוק. נ"ל. ובפרט בכהן שמברך בשם המפורש בסימן צ"א בשם "ווי העמודים" וכו'. ע"ש.

וזהו סמיכת "ואני הנה נתתי" וגו'. עיין ברש"י, כי באמת קרח בטעות היה שאין זה בכלל נהנה מן הבריות, רק משלחן גבוה קזכ(ו)[י], כמאמר הכתוב (במד' חי, ח) "ואני הנה נתתי" ולא בני ישראל המה הנותנים; ו"אני חלקך

ונחלתך בתוך בני ישראל" (שם שם, כ), וכאמרם לה' ונותנם לכהן. עכ"ל.

מי יודע לפרש ולפשר דבריו הק', ובפרט הקטע האחרון שכתב: ובפרט בכהן שמברך בשם המפורש בסימן צ"א בשם ווי העמודים וכו'. ע"כ.

[ב] בשו"ע 'אבן העזר' (סי' קכו ס"ג) איתא נוסח לשון הגט שיכתוב 'באחד לשבת' ולא יום ראשון. ע"ש. וכן נוהגים בכתובה שכותבין 'באחד' ולא 'בראשון', ואכן בשיר של יום, מנהג אחב"י הספרדים עדות המזרח, לומר היום יום אחד 'בשבת'.

מי יודע מדוע מנהגנו לומר בשיר של יום 'היום יום ראשון' ולא 'יום אחד', כמובא בר"ה (לא). ועוד, ומה פשר שינוי המנהגים?

[ג] איתא בספר 'זכותא דאברהם' מהרה"ק רבי אברהם מפורישוב זי"ע (מהדור' ירושלם תש"ע עמ' קמא) וז"ל: מרגלא בפומיה (דמרן מפורישוב זצ"ל) להפליא דברי 'החובות הלבבות' שמביא בשם חסיד אחד שאמר, שאם היה נגזר מהשמים שעל מצווה יקבל עונש, ועל עבירה יקבל שכר, הייתי עושה מצווה ולא עבירה, מאהבת ה' אחרי שידעתי שרצון קוני הוא לעשות מצווה - הגם שמעניש אותו על כך - וזו מסירות נפש, (אעפ"כ) "לעשות רצונך אלקי חפצתי", וזוהי מסירות נפש האמיתית, כי אם [אנן] מוסרים עצמם[ם] [נן] למיתה עבור כבוד ה', (אז) לא מסרנו נפשנו רק את גופנו, אבל אם עושים דבר שידוע שנפשו תרד לשאול ולאבדון, ואעפ"כ לא נמנע מלעשות זאת, כי יתקדש השי"ת בזה, זו מסירות נפש האמיתית. עכ"ל.

מי יודע היכן מובא דבר זה ב'חובות הלבבות'?

[נתקבל מהרב ברוך הכהן כ"ץ]

[ג]

בספר בעש"ט הוצאת מכון "פאר מקדושים" במדור "מניני תלמידי הריב"ש טוב זיעועכי"א נבג"ם" נקבו בשמו של אחד מבני היכלא קדישא: הרה"ק ר' נטע מאווריטש זי"ע - שכידוע היה חותנו של הרה"ק ר' אברהם דב מאווריטש זי"ע ה'בת עין', שהיה מ"מ לפני התיישבותו בצפת - כתבו "מתלמידי המובהקים של הבעש"ט, חותנו של הרה"ק ר' משולם פייבוש מזבאריז (זי"ע) בעל "יושר דברי אמת",

האם אכן היה ב' "יושר דברי אמת, גיסו של ה"ב בת עין" !?

[נתקבל מהרב יוסף יונגר]

הידעת?!

[א]

אדונינו ה"ח גדלותו וקדושתו

בספר 'זכותא דאברהם' מהרה"ק רבי אברהם מפוריסוב זי"ע (מהדו' ירושלם תש"ע עמ' קמא) מובא. וזל"ק: הבעש"ט הק' זי"ע, בחר לו למכון שבתו ומקום מושבו במעוז'בוז, כי רבנו ה"ח ז"ל ישב בה והשפיע בה קדושה רבה.

הרה"ק רבי חייקא מאמדור בעל הספה"ק 'חיים וחסד' זי"ע, אמר שעל כן נקרא הספר 'בית חדש', כי היתה לו נשמה חדשה, וכמו שנטלה נקיה - כן השיבה נקיה זי"ע.

בספר 'אגרת הטיוול איתא, שע"שזה נקרא הגה"ק רבי יואל זצ"ל בשם 'ב"ח' ר"ת בית חדש, לפי שהתיר וחדש. [נתקבל מהרב ברוך הכהן כ"ץ]

[ב]

הגה"ק רבי גרשון לוצקער זי"ע

מגדולי תלמידי המגיד הק' ממעזריטש זי"ע

הרה"ק רבי גרשון לוצקער זי"ע הוא אישיות אופפת נסתרים, ואף בין כתבי הדורות הוא נעלם בלי שום קצה חוט של ידיעות אודותיו, מקור מחצבתו, תולדותיו, ביתו אחריו, אמרותיו, גדלותו וקדושתו וכו', הכל נוטה בערפל.

מקור הידיעה עליו בכלל הוא מכתבי המגיד הק' ממעזריטש זי"ע שנרשמו ע"י תלמידיו שומעי לקחו, ה"ה:

[א] הרה"ק רבי משולם פייביש הלוי מזבארזא זי"ע בספרו 'יושר דברי אמת' (ירושלים תשל"ד, אות ג') כתב וזל"ק: וכמו ששמעתי מפי הרב החסיד מו"ה גרשון לאצקיר תלמיד האלקי רבי דוב בער ז"ל, שאמר בשם רבו, על מאמר שאמרו חז"ל (חגיגה יב, א) ראה הקב"ה האור שאינו כדאי להשתמש בו, וגנזו לצדיקים לעתיד לבא. והקשה היכן גנזו, ואני אקצר דבריו וקושיותיו, ותוכן דבריו שאמר פי' דברי רז"ל וכו' ע"ש.

[ב] בספה"ק 'אור האמת - אמרי צדיקים' (ז'יטאמיר תרס"א, עמ' פ) כתוב וזל"ק: שמעתי מהר"ר גרשון לאצקיר מליפאוויץ שאמר, ששמע בעצמו מפי הרב המגיד מו"ה דוב ממעזריטש זצ"ל, על הגמ' (עירובין כב, א) דרב אדא בר מתנא הוה קאזיל לבי רב, אמרה ליה דביתהו, ינוקי דידך מה אעביד להו וכו'.

ראוי לציין כי בספר 'אור האמת' הנ"ל, לפני התיבות 'שמעתי מהר"ר וכו', כתב (מצאתי כתוב) שמעתי וכו', בקובץ 'שפתי צדיקים' (גליון ז' עמ' יא, הערה מס' 1), כתב כי 'מצאתי כתוב' - הכוונה בכת"ק של הרה"ק רבי יהודה ליב דיין דק"ק ליניץ זצ"ל בן רבי דובער שו"ב דליניץ מחבר הספר 'שבחי בעש"ט' המפורסם, ותלמידו ומסדר כתבי רבו הרה"ק רבי גדליהו מליניץ זי"ע בעל 'תשואות חן זי"ע, וכל המאמר הנדפס בספר 'אור האמת' הנ"ל, נמצא בכתבו ולשונו בכת"ק הנ"ל (עמ' קא, א) ומשם נעתק לספה"ק הנ"ל. ע"ש.

[ג] בספה"ק 'אור תורה' (פר' כי תשא, מהדורת קה"ת תשע"ב, עמ' קמו ובספר 'לקוטים יקרים' (ירושלים תשל"ד, אות קלא עמ' לו, ב) כתב וזל"ק: ושמעתי מפי הרב המופלג מוהר"ר גרשון מלויצק, שעל פי זה יובן ג"כ מ"ש רז"ל (סוטה ח, ב) כי במדה שאדם מודד מודדין לו, וגם אמרו חז"ל (כתובות קיא, ב) הדבק במדותיו של הקב"ה, מה הוא רחום וכו'.

*

בספר 'סדר הדורות מתלמידי הבעש"ט' בפרק המיוחד לתלמידי המגיד הק', וכמו"כ בספר 'שם הגדולים החדש' (אות ג' סעיף יג) מוזכר 'הרב מו"ה גרשון לוצקער כתלמיד המגיד שנוכר בספריו, בלי שום הוספות של פרטים אישים עליו. בספר 'שם ושארית' (עמ' כא) מוזכר כתלמיד המגיד הק' בהוספה יחידה 'שנפטר בשנת תקמ"ח'. - זהו הפרטים היחידים שמצאנו עליו לעת עתה.

כמו"כ - לא מצאנו שום קשר בין הרה"ק רבי גרשון זי"ע הנ"ל להרה"ק רבי שלמה לוצקער זי"ע בעל 'דברת שלמה' מדפיס הספה"ק 'מגיד דבריו ליעקב' של רבו הק' המגיד (לפי בקשתו) אע"פ ששניהם מאותו עיר והסתופפו יחד בצל רבם הק' המגיד הגדול - והוא פלאי ?

זכותו הגדול והקדוש יגן עלינו ועכ"א

!! תגובות !!

[א]

הרב אריאל בנימין רחמים = לגליון תרל"ז (מענינא דיומא, אות ז'): בענין לימוד ספר איוב בתקופה זו, יש לציין שיש מנהג ישן לקרוא בשבתות שמאחרי שבועות עד לפני תשעה באב את ספר איוב, כמובא בספר ארבעה גביעים ועוד.

[ב]

הרב ישראל חיים שטעסל, קרית יואל יצ"ו = בגליון תרל"ז (מי יודע אות ב'), נסתפק אם אפשר לעשות טבילה אחת לטובת כמה נשמות יחד ? למעשה העולם נוהגים עכ"פ בלימוד משניות ללמוד עבור נשמות רבות, כמו שאנו רואין מה עמא דבר שבכל

וכו', כנ"ל. כהלכתה בשבת, דלישראל תכשיט הוא ולב"נ משאוי הוא, דפח"ח. ויש להשיב כיון דרצו לקיים המצוה הוי תכשיט אפילו דינם כב"נ וק"ל. - ויתכן שהכוונה הוא ל"מ"ו הגאון (מהו') [מו"ה] נתן אדלער כ"ץ זצ"ל".

מעניינא דיומא!

נתקבל מהרב מרדכי גנוט בעל לוח 'דבר בעתו'

א. ד' בתמוז: נפ' רבנו יעקב תם, ב"ר מאיר מרומרוג חתן רש"י (ד'תתקלא), מיגון ומרורים מרציחת 31 קדושים וטהורים בבבליישי במסעי-הצלב (המאוחרים). ר' בקינת "אמוני שלומי ישראל" לכ' בסיון; כתובות קג: תוד"ה אותו, בשם תלמידו רבנו חיים כהן. היום, ביא"צ ר"ת, מה טוב ללמוד לפחות דיבור תוספות אחד בו מוזכרים דבריו, או ב"ספר הישר" לר"ת (ולהניח (אפילו לרגע) את תפיליו - וללמוד בהם - גם מי שאינו נוהג להניחם).

ב. היום "תענית ערב שבת חקת" (בא"י). ר' בלוח "דבר בעתו", "דברי הימים" (בט' בחדש, ש' ה'ד') - "שמעתי מאיש גדול מק"ק קראקא... האלוף מוה"ר פניחס בן הקצין הראש מה"ר ישראל זלמן ישעי' סג"ל מפראג ממשפ' הורוויץ, שבזמן גזרי גזירות גזרה המלכות [ש]בה' בתמוז ישרפו ספרי הקדש של היהודים, וחכמי הדור ההוא עשו שאלת חלום על כך, ונענו בתשובה "זאת חקת התורה, כתרגומו", וסדר הפרשה היה פר' חקת, ופתרו החכמים שהוא כתרגומו "דא גזרת אורייתא", דא בגי' ה' ("מגילת איבה") לפי קביעות שנת ה'ד, היה עש"ק חקת בט' בתמוז.

ג. "בעירנו אזמיר... נהירנא מכד הוינא טליא, שהיו כמה אנשים סוחרים שהיו נזהרים שלא לצאת אפי' לשוק לעסקיהם בע"ש חקת, ומה שהיה להם לעשות בע"ש, תקנו מיום ה'... והן עוד רבים נזהרים בכל מקום ובכל זמן שלא ללכת מעיר לכפר ביום הזה, וה' שומר את עמו ישראל... והמתענה ביום ט' לחדש - בפרט כשחל בע"ש חקת - תבא עליו ברכה" (מל"ח ט, ד).

ד. אין ראוי היום לעבור לדירה חדשה (כ"ק אדמו"ר ב' "ישועות משה" מויז'ניץ זצ"ל). ה. דברי מוסר ותוכחה, מתובלים בחכמת הח"ן, מקרב איש ולב עמוק, תמצא בתורות חכמי המוסר, ח"ב (הגה"ח ר' משה אברהם כהן הי"ו, ק' ויז'ניץ ב"ב) - "מנהגי לומר באשמורת את הקינה "שאלי שרופה באש" שמהר"ם מרוטנבורג חיברה על שריפת התלמוד" (כתבי הקדוש, כ"א).

ו. כשהרה"ח המפו' מוה"ר שבתי פרנקל זצ"ל הוצרך לבדוק בכתבי-יד נוסח בגמ', בפירש"י, תוס' או ראשונים, בכה"י שהמכון השיג מספריות רבות, הזיל דמעות צורבות על מאורע כאוב זה. "רק השי"ת יודע כמה

השיעורים בבתי מדרשות כשלומדים משניות, מזכיר המג"ש לפני הלימוד את שמות הנפטרים וכו'. ובכגון דא שייך הכלל "נר לאחד - נר למאה" (שבת קכב).

ובשו"ת פרי השדה (לגאון מבאניאד זצ"ל, ח"א סי' ע"ט) כ' וז"ל: בענין תפלת "א'ל מלא רחמים" שנוהגין להתפלל בעד נשמות המתים, יכולים לכלול בתפלה אחת נשמות רבות, וא"צ לומר תפלה ביחוד לכל אחת ואחת בפרטות, ואדרבה לענין תפלה יותר מועיל לכלול נשמות רבות בתפלה אחת. עכ"ל.

ובתשובות מהרש"ם (ח"ג סי' רט"ז) כ' שיאמר הנוסח [של כאו"א בפ"ע] "את נשמת פב"פ ואת נשמת פב"פ...". וכן בנוסח שאומרים בהזכרת נשמות, שמזכירים נשמות רבות יחד וממשיכים "בעבור שאתן בלי נדר צדקה בעדם" וכו'. ע"ש.

[ג]

הרב חנה צ'צ'יק = לגליון תרל"ז (מי יודע ומי מכיר אות א'): עי' במס' יבמות (כו.) ברננה לא מפקינן, ובפרש"י שם.

[ד]

מכון 'מעין החסידות' - סאווראן = לגליון תרל"ז (מי מכיר אות א'): דומה לזה הוא ענין "קילוס", ומשמעותו לשבח, ע"ד "לעלה ולקלס" (שחרית שויו"ט), ויש שהיא לגנאי, ע"ד "ללעג ולקלס" (עי' ב"מ כה: (תוד"ה כאבני).

[ה]

הרב אלעזר ש. בריעגער, ישיבה תורה ודעת, ברוקלין = בגליון תרל"ז בענין תיבת 'מרננים' שנמצא בלשון לשבח ולהיפך. עי' באיכה [ב' י"ט] דכתיב קומי רַנִּי בְּלִילָהּ, ופי' ראב"ע רַנִּי - הרמת קול בשיר או בנהי. הרי ששורש רנ"ן משתמש לטוב ולהיפך.

[ו]

הרב ישכר דוד קלויזנר = לגליון תרל"ז [מי יודע' אות א סק"ב]: איתא בחת"ס עהש"ס (שבת קלט:): היוצא בטלית שאינה מצויצת וכו'. שמעתי בשם קדמון אחד ליישב קושית פרשת דרכים (דרוש א) איך קיימו אבותינו את התורה והרי גוי ששבת חייב מיתה (סנהד' חן:)? ותירץ הגאון ז"ל שלבשו טלית מצויצת כהלכתה בשבת, שלישאל תכשיט הוא, ולכן נח משאוי הוא. ודפח"ח. ויש להשיב שלפי שרצו לקיים המצות - הוא תכשיט; אפילו דינם כבן נח. וק"ל. ובהע' יח שם כתב: "בישוב קושיית הפרשת דרכים, ע"ע מש"כ מרן בשם רבותיו הגאונים זצ"ל, בהקדמה לדרשות חת"ס ח"א בדף השני ד"ה איתא. ובחתם סופר עה"ת פר' וירא הערה כ' נאמר: "ובשו"ת יו"ד סי' ע"ג ד"ה ולשלמות הענין, כ' מרן ז"ל: כד הוינא טליא אמינא מילתא בפני מ"ו הגאון (מהו') [מו"ה] נתן אדלער כ"ץ זצ"ל וישרו הדברים בעיניו וכו', והוא מקצת מהכתוב פה, וסיים שם: ונהי דקטנותא היא, מ"מ קלסוהו מ"ו הגאון זצ"ל - ובחי' שבת (קלט: ד"ה היוצא), כ' מרן: שמעתי בשם קדמון אחד ליישב קושיית ה"פרשת דרכים" איך קיימו אבותינו את התורה והרי גוי ששבת חייב מיתה? ותירץ הגאון ז"ל שלבשו טלית מצויצת וכו'.

אוצרות הפסדנו וכמה מרגליות אֶפְדָנוּ במאורע נורא זה – היה מקונן. ר' בהקדמתו ל"היד החזקה" ולמס' ב"ק במהדורתו.

ז. לקראת שבת: לפי שנהגו [לאחרונה יותר ויותר] בתפוצות ישראל לקבל שבת בימי הקיץ מפלג המנחה, נכון להדר לאכול כזית פת בלילה ממש (מ"ב רס"ז סק"ה בשם של"ה), ואף לקיים מצות אכילה מהפת שבצע ב"המוציא", באחרונה (שם סו"ס קס"ז בשם של"ה), כאפיקומן (הע' הרב נתן העניג הי"ו, לונדון). וע"ע רמ"א יו"ד ר"ס קצ"ו.

ח. ליל שבת, אור לה' בו: הלילה, אחר שקיעת הירח (תר"יב"ע בראש יחזקאל): הַתִּנְבְּאוֹת יחזקאל בן בוזי הכהן בתוך הגולה בארץ כשדים על נהר כבר, בשנה החמישית לגלות יהויכין (יחז' א; הפטרת א' דשבועות ור' מו"נ ג, ז). אמר רב יהודה אמר רב: ברם, זכור אותו האיש לטוב וחנניה בן חזקיה שמו, שאלמלא הוא, היה נגנז ספר יחזקאל, שהיו דבריו סותרים דברי-תורה (ע"ש). מה עשה? העלו לו ג' מאות גרבי שמן וישב בעליה ודָרְשָׁם (שבת יג): [ועי' א"כ א, ע בשם מהר"י לינגא, ובמחב"ר תצד, ג בשם זו"ח] יחזקאל בא אל הגולה תל-אביב ויושב בה מִשְׁמִים שבעה ימים (יחזק' ג, טו-ז) אשרי הלומד בהזדמנות נאותה זו את הפטרת חג-השבועות שבתחילת ספר יחזקאל, את אשר ראה בלילה זה (ר' להלן ב"דברי הימים" ובפי' ראב"ע [הקצר] לשמות ג, יג) על הצעתי להתחיל ללמוד תיקו"ז הלילה, כדי שגם הלומדם לאט יוכל לסיימם עד יוהכ"פ, ר' בלוחי הקטן בט"ו באב, סוף אות ד'.

ט. יום א' בלק: למנ' סקווער ותיק (מאירופה), חדלו לאכול דוברבנים (טשעריס) מתוקים משבוע זה עד סוף העונה, מחשש תולעים, כי הימים ימי ביכור הפירות והללו מצויים בהם. בחבל מארמורש (צפ'–מע' רומניה) נזהרו מלאכלם אחר פר' קָרַח. אף הם נתנו בהם סימן: קארשין ריין חזיר (הגה"ח"ר שמעון פוגל הי"ו, קרית ויז'ניץ ב"ב).

י. החכם עיניו בראשו לכלכל צעדי ביתו ובניו וכו', ולקנות עתה דבר שיצטרך לו, לבל יצטרך לעשות כן בימי "בין-המצרים".

יא. יום א, ו' בתמוז/21 ביוני: בשעה 11.24 חל מפנה הקיץ האסטרונומי; "תקופת תמוז" האסט'. תחילת הקיץ האסט' בחצי הכדור הצפ' של כדה"א ותחילת החרף בחציו הדר'. השמש מגיעה ל"סימן סרטן" האסטרונוגי (90.31° באורך המילקה; היום בקצה "שור"–"תאומים") [בנקודה בה

היה מזל "סרטן" לפני כ-2000 שנה], ומגיעה בזאת למרחק-זויתי מירבי צפוני; ל"חוג הסרטן", חוג-ההיפוך הצפוני, כלומר, "17°26' 23° צפונית לקו-המשווה במסלולה (הנדמה; מילקה/אקליפטריקה), ובמקומות הנמצאים כ-23.5° צפו' לקו-המשווה היא אכן צוהרת בזנית. בחצי הכדור הצפוני חלים ביום זה היום הארוך ביותר והלילה הקצר ביותר. בירושלם צוהרת השמש עד לגובה 41°81' מעל לאופק (לעומת 47°34' ביום הקצר ביותר, ב"תקופת טבת"). אורך היום בי-ם: 14 ש' ו-13 דק'. לאמיתו של דבר, כעבור שעות אחדות תכנס השמש אך למזל "תאומים" (האמיתי). החל משנת תש"ן גורמת "תופעת הנקיפה" שהשמש מחושבת, אסטרונוגית, שני מזלות קדימה ממקום-המצאה האמיתי ~ השמש שוקעת בקרן "צפונית מערבית" (עירובין נו, רש"י ר"ה כד), כ-28° מצופות במישור האופק מנקודת שקיעתה (W) בתקופת האביב והסתיו האסטרונומיים.

יב. ונשמרתם מאד לנפשותיכם! עורו נא! התעוררו נא! עמדו על המשמר והתבוננו סביבכם אם לא נשכח/ה תינוק/ת ברכב סמוך. לעולם אל תתביישו לשאול נהג היוצא מרכב אם לא שכח תינוק כו'. אחת מתוך רבוא שאלות-שוא עשויה להציל חיים. ר' עוד בדברינו בלוח בכ' באב.

יג. ח/ט בתמוז: שלשים יום לפני החג, ט' באב = מועד, שואלים ודורשים בהלכותיו. באלו הלכות? תענית או יו"ט? הלכות תשובה בודאי הן דבר בעתו ("לוח לבית יעקב") [והו"ה הלכות שבין אדם לחברו. הגה"ח ר' מ"מ פערל הי"ו].

יד. ט' בתמוז: יא"צ הרבני החסיד, איש-חמודות ובר-לבב, מוה"ר אברהם מאיר (בהרב יצחק הי"ד) הכהן גלאנצר מאנטוורפן, ב' "מעניי אגם" זצ"ל (תשע"ז. הה"ז). נפ' ללא זש"ק. ר' בלוח "דבר בעתו" תשע"ח, כיום הזה.

טו. חמירא סכנתא: אסור להשאיר ברכב סגור בימות החמה מיכל סגור (דיאודורנט, מצת מיכל גז, ספריי או כל נוזל דליק). המיכל עלול להתפוצץ מהטמפרטורה העולה והנוסקת ברכב (הסגור, שנמצא בשמש) עד ל-70°-60°, ולעוף בעצמה ואף לנפץ את השמשה.

טז. כדאי וראוי לִפְרָחִים ברי-מצוה, לחתנים ולכלות, המתחתנים בימים אלה (כך שימי "שבע הברכות" נכנסים לימי "בין המצרים"), לחדש את בגדי/טלית החול החדשים, לִפְנֵי החתונה. כדי שיוכלו ללבשם אחר ימי "שבע הברכות" (נחלת יעקב יהושע).